

Psaníčko o křídlech a kořenech

„Není podstatný, kolika dětem pan Demagog nebo taky pan Slušný zblbnul hlavu. Podstatná je ta parta...“ Bez háčků a čárek, jak už to v dnešní SMSkové době je, Ti tahle zpráva vlila život do žil. To ještě byla zima v plném proudu, ale pro Tebe to byl první pozdrav jara, takový, jakých je teď už ve vzduchu cítit plno. Té zprávě ovšem předcházel dlouhý telefonát, po němž sis uvědomil, že ta parta, ta co je podstatná, vlastně zůstala pohromadě. Zmizel z ní jen ten, který do ní možná už léta nepatřil. I tohle je dobré si uvědomit. A smířit se s tím. A děti? Těch je plná klubovna. To, co začalo před dvaceti lety v sále Na garážích, už žije vlastním životem a nedá se zničit. Jen se podívej, kolik lidí kolem Tebe dostalo křídla. Vždyť to, co se na Tebe teď valí je lavina, to je smršť nápadů. A ne jen „mělo by se“ a „mohlo by se“, ty nápady se hned realizují. Proto se na schůzkách hraje na kytaru a zpívá, nástěnka je plná pořád nových věcí a některé maminky Ti říkají, že ti jejich prckové před výpravou ráno nemůžou dospat a snídat, jak by už už chtěli běžet na nádraží či jak se vracejí utahání a nadšení. A Tebe to děsně hřeje u srdce a zase se těšíš na všechno, co bude, protože víš, že to bude pěkný. Život jde ve vlnovkách, teď jste byli hodně hluboko, možná nejlouběji jak to šlo. Vylétíte na těch křídlech o to výše?

A kde jsou ty kořeny? Už sis zvykl, že s Vámi jezdí spousta dětí, jejichž rodiče před lety taky vázali uzly, válčili o body, rozdělávali ohníčky, či lovili bobříky. Ale nedávno jsi potkal kamarádku, paní, babičku. Jezdila tam k Vám na jih jako vedoucí, jezdily tam její děti a teď tam s Vámi jezdí její vnoučata. To jsou přeci kořeny. A co víc. Ona Ti řekla, že se tam bude stěhovat. Úplně napořád. A vnoučata budou jezdit na léto k babičce a dědovi a jen tak si odskočí na tři týdny o pár kilometrů dál na tábor. Ty kořeny jsou dnes vrostlé už hodně hluboko do jihočeské půdy, čerpají z ní plno síly, kterou tam uložily generace báječných lidí, co ten kraj přivedly do dnešní líbeznosti. A předávají Vám tu sílu k tomu, abyste si dny a týdny v té kráse už nikdy a nikým nenechali zkazit.

P.S. Název sis vypůjčil od kamaráda, kdysi z něj vypadla povídka „Kořeny a křídla“. Jistě mu to nebude vadit...

Wimpy, duben 2002